

TARTALOMJEGYZÉK

- 2 JUHÁSZ KORNÉLIA:
KOMÁROM
- 3 LENGYEL PIROSKA NOÉMI:
FOROG A SORSKERÉK
- 4 FEHÉR ÁGOTA:
ÜNNEPEINK CSENDJEI ADVENT
ÉS KARÁCSONY IDEJÉN
- 8 NAGY ERIKA:
MAGYAR ARANY ÉRDEMKERESZT
KITÜNTETÉST KAPOTT
HODOSSY GYULA
- 10 PATAI ILONA:
KOOPERATÍV KAPCSOLATTARTÁSI
FORMÁK A CSALÁD ÉS AZ ISKOLA
KÖZÖTT (I. RÉSZ)
- 13 ACKERMANNÉ KELŐ KAMILLA:
MARADJUNK KAPCSOLATBANI
- 16 BÉNYEI ERZSÉBET:
HOGYAN ÉRTSÜK JÓL EGYMÁST? –
A KOMMUNIKÁCIÓRÓL
ÓVODAPEDAGÓGUS SZEMMEL
- 18 GYETVAI ANNA:
A GYÁSZ ÚTVESZTŐJÉBEN
- 21 BESE BERNADETT:
A POLIMORF TEHETSÉGTÍPUS
- 25 KRALINA HOBOOTH KATALIN:
ONLINE OKTATÁS A DIÁKOK
SZEMSZÖGÉBŐL
- 27 CSÁKY ANTAL:
TÉRSZEMLELET-FEJLESZTŐ
TÁRSASJÁTÉKOK – BOARD GAMES
- 28 ZOLCZER PÉTER:
NYELVTANULÁSI KÉSZSÉG-
FEJLESZTÉS (BESZÉD)
- 29 POMICHAL KRISZTIÁN:
KORUNK LEGNAGYOBB
TUDOMÁNYOS TÉVHITEI (4. RÉSZ)
- 30 CSICSAY ALAJOS:
MI ÁLTAL VÁLTAK AZ EMBER ELŐDEI
EMBERRÉ?
- 33 KLEMEN TERÉZIA:
JAVASLATOK A MAGYARORSZÁGI
RENEZÁNSZ IRODALOM ÉS
MŰVÉSZET TANÍTÁSÁHOZ
- 34 NAGY ATTILA:
KOVÁCS ATTILA ISZLÁMKUTATÓ
KAPTA A 2020-AS VÁMBÉRY-DÍJAT
- 35 FEKETE IRÉN:
VISSZATEKINTÉS
- 36 ISKOLAHÍREK
- 37 BESZÁMOLÓ

LENGYEL PIROSKA NOÉMI

FOROG A SORSKERÉK

„Szent Mihály útján suhant nesztelen...” „Az én kedves kislemba...” Folytatjuk gondolatban a jól ismert kedves sorokat. A lelkünkben egy város, egy falu szeretetét idézik meg az ismerős versek. Hazagondolunk, ha-zaérzünk. Egy költő, két évszak, két helyszín. Az őszt és telet ebben a cím- ben összemosztam, mert annak ellenére, hogy a kedves költemények különböző- nek (a költő stílusából adódóan), mégis hasonlítanak. A hely szeretete, a mély emberi érzések, a magunkba nézés, a vágy valahova, valamire, valakihez... Ott bujkál a sorokban az érkezés és az elmúlás, az idő kerekének fordulása. Mindkét költeményben az idő múlását érezzük.

Az esztendő körforgása örök, úgy egyforma, hogy mégis teljesen más. Minden év 365 napból áll. Tavasz, nyár, ősz, tél váltják egymást. Mondhatjuk – ugyanaz. És mégsem. A sorskerék úgy forog, hogy a természet újjá teremti ön- magát. A tavalyi hó mégsem visszahoz- ható. A fügebokor ugyanott áll a kert- ben, az egyik évben beérik a termés, a másikban nem. Minden évnek megvan az egyedisége, mássága. Nincs két egy- forma 12 hónap. Már szeptember idu- sán érezzük, hogy közeleg az év vége. A vidám, hangos nyár után a csendesen hulló levelek szomorkás hangulattal idézik az elmúlást. Egy dolog állandó, az elmúlás. Csak a változás örök. Ellen- tétes szavak, különös érzések. Mindig jelen van ez a kettősség az ember életé- ben. Féltünk az újtól, de vágyunk is rá. Nem volt ez másként ennek az évnek az elején sem.

Hűsz-hűsz, vagyis mondjuk így: 2020... Két egyforma szám. Szinte sej- teti, hogy különleges jelölést érdemel ő az időszakon.

Január elsején csak azt tudtuk biz- tosan, hogy új évtizedbe lépünk. Nem sejtettük, hogy milyen nagy átalakulás zajlik majd a világban. Az új évtized új szokásokat, új, ismeretlen kihíváso- kat gördített elénk. Egy még békésnek mondható tél után, különös, ijesztő, nehéz tavasz köszöntött ránk. Bezárt a világ. Bezáródtunk mi magunk is, testi- leg és – sok esetben – lelkiileg is. Szűkült a tér, szűkülték a lehetőségek. Az online munka, az online oktatás, a megnehe- zített vásárlás, a személyes találkozások mellőzése, a félelmek – befelé fordulást eredményeztek.

A befelé fordulás lehet nehézségekkel terhes beszűkülés, de lehet magunkba nézés, önismeret-gyakorlás, elengedés, továbblépés, fejlődés is. Válasszuk ezt az utóbbit, mert ismét nehéz napok kö- szöntöttek ránk. A könnyedebb nyár- ból a borongós, rossz hírekkel teli ősze- be és télbe léptünk.

Halljuk a környező országok szigo- rításait, a félelmet keltő számadatokat. Ugyanakkor tudjuk, hogy muszáj dol- gozni, tanulni. A mindennapok felada- tait el kell végezni. Nem élhetjük meg problémaként a ránk váró feladatokat. Meg kell őrizni az optimizmusunkat, jókedvünket, aktivitásunkat. Átgondol- tabban, szervezettebben kell, hogy ne- kilássunk a mostani sötét időszaknak. Sötét, mindenhogy. A nap korán le- megy, az esték, éjszakák hosszúak. Ami az embernek ebben az időszakban örö- met szokott adni, vagyis hogy készül az ünnepekre, a baráti, családi összejöve- telekre, most a megszokottól eltérően bizonytalannak, másnak látszik.

Az adventi időszak, a várakozás a sötétbe különös fényt hoz. Most hol találjuk meg ezt a fényt? Hogyan szer- vezzük meg az ünnepeket? Félelmek, kétségek között, fáradtan egy nehéz időszak után. Hol, hogyan gyullad ki a fény? Kívül? Belül? Mire tanítja az Em- bert ez az időszak?

A mézeskalács-illatú készülődés, az ajándékok csomagolása nem maradhat el. Kezdjük el minél előbb az ünnepre hangolódást, hogy ne kelljen rohanni, idegeskedni. Gyakoroljunk türelmet mások és magunk irányába is. Gon- doljunk vissza, száz esztendővel ezelőtt milyen lehetett egy karácsony. Az el- csendesedés, pihenés, az év értékelése, lezárása, a következő esztendő terve- zése jellemezte a családokat. Sokszor csak szűk körben. A modern technika a teljes elvonulást, magunkba mélyedést megnehezíti. Használjuk ki korunk vívmányainak az előnyeit ezen a kará- csonyon.

2020 karácsonya is a szeretet ünnepe, Jézus születése a keresztény kultúrában.

Örüljünk a szép és jó dolgoknak. Tartsuk szem előtt, hogy egészségesek vagyunk, van kivel elfogyasztani szent- este a vacsorát, van kiért imádkozni.

Higgyünk egy nyugodtabb, szebb jö- vőben, egy vírusmentes új évben...